

ЗА ЗАКОНОМ ЛЮДЯНОСТІ Й ДОБРА

Міжнародній громадській організації
інвалідів Чорнобиля "Промінь 5-2" — 10 років

Навесні виповнюється двадцять років, як ми живемо з чорнобильським лихом. Воно невидимим смертоносним подихом торкнулося майже трьох мільйонів українців та ввійшло у життя чи не всіх нас. Ця атомна катастрофа не стала планетарною лише завдяки мужності й героїзму людей, які зупинили її ціною свого життя й здоров'я: працівників атомної станції, будівельників, пожежників, військових та співробітників МВС.

Сьогодні в Україні можна купити інвалідність, посвідчення ліквідатора наслідків аварії на ЧАЕС, але не можна купити посвідчення хворого на гостру променеву хворобу. 1986 року МАГАТЕ до свого реєстру внесла 250 чорнобильців з цим страшним діагнозом. Зараз їх залишилося 172 з них (160 — в Україні й 12 — у Росії). Саме вони, а також вдови загиблих від променевої хвороби утворили Міжнародну громадську організацію інвалідів Чорнобиля "Промінь 5-2". Така організація єдина в світі й не має аналогів, бо зі-

бралися в ній ті, хто протягом однієї-двох змін 1986 року отримали такі дози опромінення, що вже не змогли працювати ні на Чорнобильській АЕС, ні на будівництві об'єкту "Укриття", ні в структурах МВС.

У Будинку профспілок зібралися на урочисте засідання, приурочене 10-й річниці створення Міжнародної громадської організації інвалідів Чорнобиля "Промінь 5-2" члени громадської організації, гости.

— Мої любі чорнобильські побратими, — звертається до присутніх президент Міжнародної громадської організації інвалідів Чорнобиля "Промінь 5-2" Олександр ЗЕЛЕНЦОВ. — Вітаю вас з десятиріччям нашого чорнобильського братства й водночас бажаю зустрітися в такому ж складі рівно через десять років. Від Господа людини дано пам'ять і совість. Мов гриби в країні росли чорнобильські організації. Це був щит для отримання різноманітних пільг. Ми ж були розсіяні по різних організаціях, зокрема й комерційних.

Були такою собі яскравою "наклейкою", мовляв, і в нас є "променевіки". Та ось справжньої турботи про себе не відчували. Тому й створили спершу групу при Чорнобильській АЕС, згодом громадську організацію...

Членами організації стали чорнобильці, які захворіли на гостру променеву хворобу і вдови чоловіків, яких поховано на кладовищі в Москві.

Мета роботи — це передусім соціальний захист, відстоювання прав на законодавчому рівні. Ще один, не менш важливий напрям — оздоровлення. Члени організації проходять спеціалізоване лікування в санаторії атомників "Горный".

Географія проживання членів "Променя 5-2" від Івано-Франківська до Криму й Донбасу. Двічі на рік люди приїждять до Києва в науковий центр радіаційної медицини для обстеження здоров'я. А наприкінці року всіх збирає президент організації Олександр ЗЕЛЕНЦОВ, аби спільно обговорити проблеми, накреслити перспективи.

Сьогодні про організа-

цію знають в Англії, Австрії, Голландії, Іспанії, Німеччині.

— На боротьбу з бідою стали найвідважніші, — підкреслив у своєму виступі почесний член організації, президент державного підприємства "Енергоатом" Юрій НЕДАШКОВСЬКИЙ. — Для нас, атомників, ваш громадянський подвиг не має часу давності. Тримайтеся за життя, вірте й перемагайте!

Один за одним виходять за нагородами справжні Герої. Олександр ЗЕЛЕНЦОВ отримує нагрудний знак і звання заслуженого працівника атомної енергетики, Володимир ДОБРИНІН удостоївся звання відмінника атомної енергетики, Віталію КОВАЛЬОВУ присвоєно звання почесного працівника атомної енергетики... Цей список можна продовжувати довго.

Світлана БЕСКОЄВА, завідувача відділенням

променевої патології Київського центру радіаційного захисту населення не стримує своїх почуттів:

— Щиро дякую за нагороду, а особливо за те, що нас не забувають. Моя трудова діяльність розпочалася в Києві в 25-й лікарні саме в квітні 86-го. Довелося всього побачити. Особливо боліла душа, коли нічим не могли допомогти хворому...

Від міністерства надзвичайних ситуацій членів громадської організації інвалідів Чорнобиля "Промінь 5-2" привітав Сергій ПАРАШИН. Слова вдячності справжньому людському героїзму висловили голова Київського міського управління у справах захисту населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС Людмила КАЧУРОВА, заступник голови Деснянської районної у місті Києві держадміністрації Раїса СЕРДЮК. Раїса Іванівна повідомила, що саме їхній район двадцять

років тому прийняв 17 тисяч переселенців із зони відчуження і всі ці роки вони намагаються створити найкращі умови для чорнобильців.

Знаходять підтримку члени організації і в центральному комітеті Атомпрофспілки.

В організації немає поділу на касти. Всі живуть дружною сім'єю — усі рівні. Й усі — заручники гострої променевої хвороби. Добре, звичайно, що проблеми чорнобильців, які потерпають від гострої променевої хвороби, знайшли відгук у небайдужих серцях, які й надалі намагатимуться допомагати їм. Але хотілося, аби й держава належним чином подбала про людей, уражених атомом, як це й прийнято в усьому цивілізованому світі.

Від редакції: розширений репортаж читайте в наступному числі газети.

Людмила ВОДОЛІЙ.